

Fabián Estapé

Estapé respon

Que Pujol descobreixi el pastís

—**Professor Estapé, l'oasi català comença a esvaïr-se, ara que la guàrdia civil ha entrat a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet?**

—Jo crec que es repartiran més hòsties, en aquest oasi, i com que ara, amb els etarres, tota la feina els la fan els francesos, alguna cosa han de fer, aquest. L'oasi comença a perdre l'encant, i es pot convertir en un femer.

—**L'ex-president Jordi Pujol va alertar del perill de descobrir el pastís en qüestions de corrupció. Penseu que poden trobar-s'hi implicats més ajuntaments?**

—Si algú ha estat tapat i embolcallat ha estat el senyor Lluís Prenafeta. Tinc la impressió que la collita feta per la Guàrdia Civil posarà en solfa tota l'administració local de Catalunya i, al mateix temps, la de la Generalitat.

—**Què voleu dir?**

—Que es pot entrar en una fase de fer bugada.

—**I això és positiu?**

—Si es fa bé, per què no? En tot cas, som en una fase immensa de desprestigi de la classe política. Comença a ser necessari justificar l'acció política. Ja no s'hi val tot.

—**Hi ha qui diu que l'alcalde de Santa Coloma, Bartomeu Muñoz, és només un cap de turc que ha demanat Garzón als socialistes...**

—Hi ha una mica de raó en aquesta reflexió, però no crec que sigui tota la veritat.

—**És casual, que la intervenció de Garzón es concreti justament ara, quan hi ha el cas Gürtel i el cas Millet?**

—Tenim la impressió, i això és dolent, a tot Espanya, sense deixar-me cap territori, que hi ha una atmosfera pudent. La premsa publica una història de corrupció diferent cada dia. Més que casual, jo diria que ja és normal.

—**En l'operació, anomenada Pretòria, també van detenir Macià Alavedra i Lluís Prenafeta, ex-alts càrrecs de CDC i del govern. Però CiU diu que, com que fa anys que no tenen càrrec, no en volen saber gran cosa, d'ells...**

—Macià Alavedra és verge en matèria penal, a diferència de Prenafeta, que ja va ser jutjat i se'n va arxivar la causa. De causes arxivades sense motiu n'hi ha moltes, és una manera de tapar l'assumpte. CiU s'espolsa les mosques, però si són imputats, no tindrà més remei que empassar-se saliva. Aquests dos senyors van ser molt propers a Pujol. Per tant, ara CiU n'ha d'assumir les conseqüències, si és el cas.

—**Hi ha qui diu que el cas Pretòria és il·lustratiu del poder a l'ombra que ha creat la sociovergència a Catalunya. Què en penseu?**

—Hi ha hagut casos de connivència entre tots dos partits, que en algun moment han dit: Ja n'hi ha prou de fer feina per al país: ara busquem diners per a tots dos. I demano al senyor Pujol que descobreixi el pastís. D'allò que va fer amb Banca Catalana i Port Aventura, ja n'estic tip: amb la seva pressió política va aconseguir que el senyor Pasqual Estivill fos vocal del Consell General del Poder Judicial: us sembla poc?

—**Queda un any per a les eleccions catalanes. Tal com van les coses, creieu que els ciutadans seran més abstencionistes que mai?**

—Sí, segur.

—**Quina creieu que serà la correlació de forces?**

—No ho sé. ICV és l'única que no té gent emmerdada. I ERC, que té l'avantatge que acusarà tothom i tornarà a l'equidistància. I igual que el PNB s'ha venut a Zapatero pel concert, ERC és capaç fins i tot de desvestir la Moreneta per tenir càrrecs.

Gemma Aguilera

L'entrellat

Toni Canyís

Desencaixats

Hem passat anys reflexionant per què no encaixem a Espanya. I, de tant pensar-hi, hem arribat a la conclusió que, a més de nosaltres, als altres els convindria també de redefinir-se. Parlem de l'Estatut i del finançament, és clar. Per trobar el nostre encaix hem volgut refer tot el trenca-closques. No ens n'hem sortit ni hem convençut ningú. Però, de tan pesats, sí que hem fet, per exemple, que canviïn el sistema de finançament de la resta de comunitats que ni els havia passat pel cap ni ho demanaven. Gràcies a un esforç sobrehumà, la Generalitat ingressarà tants diners com fa dos anys i farem pessigolles a un dèficit disparat. A més d'empenyar-los encara més, tot esperant si el Constitucional ens esquila i hem de començar una nova negociació titànica. Massa esforços de totes dues parts. Hem de canviar radicalment d'estratègia. Els hem de convèncer que no els sortim a compte. Algú podrà dir que amb el dèficit fiscal ja els compensa. Però això que a nosaltres ens neguiteja tant a ells no els fa ni fred ni calor. Els hem d'explicar, en canvi, que sense nosaltres no els caldria tenir comunitats autònomes, que tanta nosa els fan. Ara que és temps de vaques magres s'han adonat que el sistema autonòmic és car i ineficient. Que cal pagar un reguitzell de governs i parlaments, que els funcionaris i les funcions es dupliquen i que les comunitats han creat un embull de normes que destorben el lliure mercat. A més de ser caus de corrupció. I no parlem dels diners dilapidats en localismes lingüístics i culturals que detreuen recursos a l'alta cultura i a l'expansió de l'espanyol al món. Doncs taula rasa. Ni intel·lectualment ni econòmica no poden continuar per aquesta via. Indefugiblement, els convé tornar a l'estat centralitzat i només nosaltres els ho impedim. Fem-los lliures.

Periodista